



DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 28

Presidència **de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí**

Sessió celebrada dia 25 de setembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat de l'escrit RGE núm. 6168/12, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es trameten els Informes 72/2012, 73/2012, 74/2012 i 75/2012 del Compte general dels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera corresponents a l'exercici 2009, respectivament. 566

II. Debat de l'escrit RGE núm. 6275/12, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es tramet l'Informe 76/2012 sobre les magnituds més significatives dels informes dels comptes generals de la Universitat de les Illes Balears del període 2005-2009. 570

EL SR. PRESIDENT:

Crec que potser que hi hagi algun diputat o diputada que encara no hagi pogut dinar o que es retardi una miqueta, que ens ho havien comentat, però, bé, passen deu minuts i jo crec que per respecte hauríem de començar.

En primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Sí, Sr. Presidente. Alejandro Sanz sustituye a Santiago Tadeo.

EL SR. PRESIDENT:

Més substitucions? No n'hi ha.

I. Debat de l'escrit RGE núm. 6168/12, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es trameten els Informes 72/2012, 73/2012, 74/2012 i 75/2012 del Compte general dels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera corresponents a l'exercici 2009, respectivament.

Idò passam al primer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 6168/12, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet els informes 72, 73, 74 i 75/2012, del compte general dels consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, corresponents a l'exercici 2009; per tant és el Consell d'Eivissa i de Formentera.

Assisteix l'Hble. Sr. Pere Antoni Mas i Cladera, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, acompanyat de l'Hble. Sr. Maties Tugores Ferrer, síndic; l'Hble. Sr. Bernat Salvà Alloza, síndic; i la Il·lma. Sra. Catalina Rotger Fullana, secretària general.

Té la paraula l'Hble. Sr. Pere Antoni Mas per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Pere Antoni Mas i Cladera):

Moltes gràcies, Sr. President. Correspon així presentar els informes número 72, 73, 74 i 75 de l'any 2012 sobre els comptes generals dels consells insulars de l'exercici 2009 que varen ser aprovats per la Sindicatura el dia 5 de juliol passat i tramesos tot seguit al Parlament i a cada consell insular.

Com saben, es tracta de quatre informes amb entitat pròpia cadascun d'ells, però que són elaborats i redactats de forma simultània amb criteris i tècniques homogènies per tal de donar una visió global del sector públic insular. També feim la seva aprovació i presentació habitualment de forma conjunta.

Són informes anuals que tenen per finalitat analitzar de forma integral l'activitat econòmica financera reflectida en el compte general de cada consell, i també les seves entitats dependents, lògicament. En aquest sentit l'anàlisi té el mateix

abast que el que fa sobre els comptes de la comunitat autònoma o la universitat.

L'estructura dels informes segueix la de la instrucció de comptabilitat en vigor des de l'any 2006, de forma que comencen per la part del balanç i el resultat econòmic patrimonial, segueixen amb l'estat d'execució del pressupost i finalitzen amb la memòria dels comptes. A més d'un apartat dedicat a les entitats dependents i vinculades a cada consell, els informes dediquen la seva darrera part a la fiscalització de les subvencions que s'hagin atorgat i a l'activitat contractual. En els corresponents annexos es recullen les principals dades i es detalla la informació analitzada.

Els comptes anuals dels consells de l'exercici 2009 s'havien de retre a la Sindicatura mitjançant la plataforma de rendició telemàtica, la qual cosa ha seguit provocant alguns retards, tot i que sembla que el tema va millorant any rere any com a conseqüència de la col·laboració i bona voluntat de totes les parts que intervenen en el procés. En aquest sentit el Consell d'Eivissa va ser el primer a retre els comptes a la Sindicatura i ho va fer en termini, en el mes d'octubre de l'any 2010. El Consell de Menorca ho va fer pocs dies després que acabàs aquest termini, mentre que els de Mallorca i Formentera els reteren amb 10 mesos i un any de retard, respectivament. La documentació integrant dels comptes estava en general complerta, si bé mancaven o no estaven emplenats correctament determinats estats, memòries i annexos, que es detallen en cada cas.

Durant el procediment d'aprovació dels informes els consells de Mallorca i d'Eivissa varen formular al·legacions a l'informe provisional, les quals figuren com a annex a cada un d'ells. El Consell de Menorca va presentar un escrit en el qual manifestava la seva renúncia a formular al·legacions, però feia alguns comentaris sobre la gestió econòmica financera i aquest escrit també figura a l'annex. Per la seva part el Consell de Formentera no va formular al·legacions en el termini establert per la llei i el reglament de la Sindicatura.

Tot seguit tractaré de resumir de forma esquemàtica les principals dades recollides en els informes d'una manera transversal parlant dels quatre informes a la vegada, o dels quatre consells a la vegada.

Com és prou conegut l'estabilitat pressupostària és un principi rector de la política econòmica que vincula totes les administracions públiques i que s'ha de calcular en termes del sistema europeu de comptes 95 en relació amb els diversos moments del cicle pressupostari. Segons l'acord de la subcomissió corresponent de la Comissió Nacional d'Administració Local de 7 d'abril de 2010, el límit a aplicar a la liquidació del pressupost per l'exigència a les corporacions locals de plans economicofinancers de reequilibri era un dèficit del 5,17%, de manera que les entitats que no superassin aquest percentatge no calia que presentassin aquest pla. En el cas dels consells insulars, que com també és conegut es regeixen en la seva comptabilitat i els comptes per les instruccions de comptabilitat de l'Administració local, llavors en el cas dels consells insulars només el d'Eivissa va superar aquesta xifra, per la qual cosa hauria d'haver presentat un pla de reequilibri; els altres tres varen tenir un dèficit inferior a aquesta quantitat.

Passant al balanç de situació dels consells, s'ha de dir que mostren un actiu i un passiu de 672 milions d'euros, 96 milions, 202 i 39 milions, corresponents a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, amb un increment que està entre el 15,5 i el 33,8% respecte a l'any 2008. En aquest apartat s'ha d'assenyalar que segueix sense haver-se completat el reflex en els comptes de l'immobilitzat no financer dels consells d'Eivissa i de Formentera, amb l'efecte derivat de la creació d'aquest darrer consell que, com també sabem, va començar a tenir pressupost propi l'any 2008; llavors a l'any 2009 no tenia encara tampoc completat aquest procés de traslladar als seus comptes la separació dels dos consells.

En els quatre casos el corresponent inventari de béns i drets i la seva relació amb la comptabilitat presenten deficiències i incidències que es detallen en el respectiu informe.

S'ha de destacar també que el saldo de tresoreria a final d'exercici que figura en el balanç dels quatre consells ha experimentat notables increments respecte a l'any anterior. Així les existències finals eren de 110 milions d'euros al Consell de Mallorca, 12 milions al de Menorca, 8,8 al d'Eivissa i 3,6 al de Formentera.

L'endeutament viu de cada consell a 31 de desembre de 2009 era el següent: el Consell de Mallorca tenia un endeutament de 131 milions d'euros, havia incrementat 7 milions sobre l'any anterior, el 2008; el Consell de Menorca, 30 milions d'euros amb relació als 25 que tenia l'any anterior, i a més tenia també un contracte de cessió de drets de crèdit per import d'1,4 milions d'euros; el Consell d'Eivissa, un endeutament de 21 milions enfront dels 13 de l'any anterior, i a més quatre contractes de cessió de drets de crèdit per valor de 2,3 milions d'euros; i finalment el Consell de Formentera tenia un endeutament a finals de 2009 de 5 milions enfront dels 446.000 euros que tenia a final de l'any 2008. En aquest sentit la ràtio d'estalvi net, és a dir, la diferència entre els drets reconeguts d'operacions corrents de l'exercici i la suma de les obligacions reconegudes corrents més l'anualitat teòrica de deute, era positiu en el cas del Consell de Mallorca, i passà a ser negatiu als altres tres, que l'any anterior era positiu.

Quant al pressupost, l'estat de despeses de l'administració general de cada consell, les seves modificacions i els crèdits definitius eren els següents: el Consell Insular de Mallorca tenia un pressupost inicial de 355 milions d'euros, va sofrir modificacions per import de 90 milions d'euros, resultant al final un pressupost de 445 milions d'euros. El Consell de Menorca tenia un pressupost inicial de 75 milions, modificacions per import de 18, per tant el definitiu va ser de 93 milions. Al Consell d'Eivissa el pressupost inicial era de 100 milions d'euros, que amb unes modificacions de 44 va resultar un pressupost definitiu de 144 milions d'euros. I al de Formentera el pressupost inicial era de 22 milions amb unes modificacions de 9 milions, que donaren un pressupost definitiu de 31 milions d'euros. Tots ells varen experimentar un increment respecte de l'exercici 2008, principalment en els casos del consells de Mallorca i Eivissa, on l'increment va ser bastant substancial.

A més hem de tenir en compte que, a part d'altres entitats dependents i vinculades, que esmentarem més tard, al quadre anterior s'han d'afegir els 128 milions del pressupost definitiu de l'Institut Mallorquí d'Afers Socials, al qual l'informe dedica un apartat propi atès que supera el 25% del pressupost del Consell de Mallorca, del qual es nodreix fonamentalment: pràcticament el 95% dels ingressos de l'IMAS corresponen a transferències del Consell de Mallorca.

Segons les liquidacions d'ingressos dels consells, les fonts del seu finançament en l'exercici 2009 foren les següents: el Consell de Mallorca, per la via d'altres entitats, és a dir, comunitat autònoma, Estat, etc., un import aproximat del 85% dels seus ingressos, dels quals el 53% pertanyia a la comunitat autònoma; els ingressos propis del Consell de Mallorca eren al voltant del 10% i l'endeutament aproximadament el 5%. El Consell de Mallorca, el 84% el percebia d'altres administracions, de les quals el 57% corresponia a la comunitat autònoma; els ingressos propis eren del 6% i l'endeutament era aproximadament del 10%. Al Consell d'Eivissa eren el 82% els ingressos que percebia d'altres entitats, de la comunitat autònoma en concret el 62%; ingressos propis, el 7%, i l'endeutament representava l'11%. Mentre que al Consell de Formentera únicament el 55% corresponia a transferències d'altres entitats, de les quals el 51% de la comunitat autònoma; propis eren el 27% i l'endeutament el 18%. Aquesta diferent distribució respon al fet que el Consell de Formentera també té competències municipals i per això els seus ingressos propis són més elevats, lògicament.

Quant a l'execució de les despeses podem destacar el següent: s'executaren en un 76% en el cas del Consell de Mallorca, on el major increment correspon als capítols 6 i 7, principals per inversions i reposicions en carreteres; en un 73% en el Consell de Menorca, amb un baix grau d'execució d'aquests capítols a causa del retard de les inversions i les aportacions de capital d'altres administracions. Les despeses es varen executar en el Consell d'Eivissa en un grau d'un 72%, on succeeix el mateix que a Menorca en el cas de les inversions, i d'aquí aquest percentatge no molt elevat. I l'execució de la despesa del Consell de Formentera va ser del 70%, però s'ha de dir que en aquest cas la despesa de personal i despesa corrent tenen un major pes que en els altres com a conseqüència del que ja he dit abans, del seu caràcter municipal i insular alhora.

Els expedients de reconeixement extrajudicials de crèdit aprovats per cada consell durant l'exercici varen ser per import de 2,7 milions d'euros en el de Mallorca, 2,1 milions d'euros en el de Menorca, 4,3 milions d'euros en el Consell d'Eivissa i 3 milions en el Consell de Formentera.

Respecte als ens que integren l'àmbit subjectiu dels informes, el subsector públic insular està configurat d'una manera molt semblant a l'any anterior de la següent forma: del Consell de Mallorca depenen tres organismes autònoms, tres fundacions, una societat mercantil, tres consorcis i una empresa pública, i tenia, a més, relacions de vinculació, no majoritària però de vinculació d'una altra manera, amb tretze entitats més. El Consell de Menorca tenia dos organismes autònoms, una fundació, dues societats mercantils, dos consorcis i una empresa pública, i mantenia relacions de vinculació amb altres devuit entitats. El Consell d'Eivissa tenia dos organismes autònoms dependents, tres societats mercantils, una empresa pública i un

consorci, i relacions de vinculació amb nou entitats més. Mentre que el Consell de Formentera únicament tenia relació de dependència amb ell un organisme autònom i dues entitats vinculades, pel que he dit abans que encara no s'havia completat el traspàs o la divisió d'algunes entitats que pertanyien a l'antic Consell d'Eivissa i Formentera, en aquest cas.

El resultat pressupostari conjunt de l'exercici, o sigui, administració general de cada consell més les seves entitats dependents que acabam d'esmentar, va ser positiu en els quatre casos, a diferència de l'any anterior, que el 2008 en el Consell de Menorca havia estat negatiu i en els altres positiu, si bé tots ells l'han incrementat excepte el de Formentera. En concret en el Consell de Mallorca va ser positiu amb un resultat de 98 milions; en el Consell de Menorca, també positiu amb un resultat de 9,8 milions; en el d'Eivissa, amb 12 milions; i en el Consell de Formentera amb 4,7 milions.

Tot això pel que fa al compte general pròpiament dit.

Ara, quant a l'apartat de subvencions, el Consell de Mallorca i d'Eivissa varen aprovar el corresponent pla estratègic anual, d'acord amb el que diuen el text refós de la Llei de subvencions de les Illes Balears i la Llei general de subvencions de l'Estat. No així els de Menorca i Formentera de la mateixa manera que l'any anterior, que el 2008 tampoc aquests dos havien aprovat pla estratègic mentre que Mallorca i Eivissa, sí. La Sindicatura continua així sense comptar amb tota la informació sobre les ajudes atorgades per cada consell, ja que no es porta un registre de subvencions ni estan implantats sistemes que mostrin de forma completa i ordenada tota aquesta matèria. Tot i que els corresponents serveis de cada institució han anat introduint millores en aquesta línia, aquestes encara són insuficients i obliguen la Sindicatura a insistir en la necessitat que cada consell sistematitzi i ordeni la informació sobre la seva activitat subvencionadora com una mostra de transparència i bona gestió.

Tot i aquestes limitacions, les principals dades són les següents: el Consell de Mallorca va reconèixer obligacions en aquest concepte, és a dir, en matèria de subvencions, per import de 23,3 milions d'euros, incloent aquí alguns contractes o aportacions a entitats dependents o vinculades i que per tant no era pròpiament subvencions, i això suposava un import de 15 milions, un poc més de 15 milions d'euros; de la resta, és a dir, del que eren pròpiament subvencions, només 4,7 es varen atorgar mitjançant convocatòria. L'Institut Mallorquí d'Afers Socials, per la seva part, va reconèixer obligacions per import d'11,3 milions d'euros, de les quals 2,2 foren atorgats en convocatòria. Les obligacions reconegudes pel Consell Insular de Menorca foren de 15,7 milions d'euros, de les quals 7,2 eren contractes o aportacions a entitats dependents o vinculades, i 300.000 euros corresponien a l'exercici anterior; de la resta s'atorgaren en convocatòria 4,8 milions d'euros, aproximadament el 50%. En el Consell Insular d'Eivissa es varen reconèixer obligacions per import de 9 milions d'euros, una part de les quals no eren pròpiament subvencions, tampoc, i se n'atorgaren en convocatòria 2,8. Quant al Consell de Formentera, l'import de les obligacions reconegudes va ser d'aproximadament 349.000 euros, dels quals aproximadament un poc més de la meitat, 176.000 euros, es varen concedir prèvia convocatòria.

En aquest apartat la Sindicatura ha analitzat un total de 161 expedients d'atorgament de subvencions, en concret 44 del Consell de Mallorca, 27 de l'Institut Mallorquí d'Afers Socials, 35 del Consell de Menorca, 37 del Consell d'Eivissa i 18 del de Formentera, i d'aquest total 44 eren subvencions directes o nominatives i els altres 117 expedients corresponien a línies de subvenció convocades amb publicitat i concurrència.

En l'apartat de recomanacions, a més de la necessitat d'aprovar i complir el Pla estratègic de subvencions i d'aportar el corresponent registre públic, les més significatives fan referència al fet que només s'han d'atorgar ajudes sense concurrència en aquells casos en què al corresponent expedient estigui degudament motivada la raó d'aquesta excepció, i que els consells han d'efectuar el seguiment estricte de les justificacions de les ajudes que atorguin i instar al reintegrament, si n'és el cas. En cada informe es detallen les incidències observades en els expedients analitzats, que com és lògic en algunes ocasions són semblants i en altres són de molt variada índole.

En l'apartat de contractació la Sindicatura ha analitzat 65 expedients distribuïts de la següent forma: 19 de Consell de Mallorca, d'un total de 107 expedients de contractació; 11 de l'Institut Mallorquí d'Afers Socials sobre 42; 15 del Consell de Menorca sobre 50 adjudicats; 12 del Consell d'Eivissa sobre 43 contractes; i 8 sobre 26 del Consell de Formentera. L'import dels contractes examinats suma devers 80 milions d'euros, i representa un poc més del 55% del total de contractes adjudicats, que eren 144,6 milions d'euros. L'anàlisi d'aquests contractes permet formular algunes recomanacions, que en aquests casos no són sempre coincidents ateses les diferències observades, però podem destacar les següents: la necessitat d'una adequada i completa documentació dels procediments de contractació; alguns consells en aquest sentit tenen més ben documentats i instrumentats els expedients de contractació que altres que ho tenen realment..., un paper per cada banda. Utilització de la tramitació urgent només en els casos de necessitats inajornables o quan ho exigeixi l'interès públic i això estigui degudament acreditat a l'expedient. I finalment fer complir els contractes en les condicions i el termini fixats. Igualment es formulen recomanacions per a l'adequada tramitació i documentació dels contractes menors, que en aquest exercici es varen començar a mirar en aquests consells, en aquest cas per als consells de Mallorca, d'Eivissa i de Formentera.

Els he de dir que a partir del proper exercici, és a dir, dels comptes del 2010, és la nostra intenció que la fiscalització de les subvencions i els contractes dels consells insulars es realitzi mitjançant treballs específics dedicats a aquesta finalitat, de manera que els informes sobre el compte general es limitin a aquesta qüestió i a la situació econòmica financera de cada consell i de les seves entitats dependents i vinculades. D'aquesta forma cada matèria podrà ser analitzada més acuradament i així la fiscalització dels comptes, a més, la podrem fer més ràpidament ja que no hauré d'esperar a tenir la informació sobre els contractes i a realitzar l'anàlisi dels contractes i subvencions.

Per acabar, els vull dir que en total els informes contenen 54 recomanacions per al Consell de Mallorca, 28 per al de Menorca, 40 per al d'Eivissa i 34 per al Consell de Formentera, la qual cosa representa un nombre molt semblant, pràcticament el mateix, de l'any 2008.

Moltes gràcies, per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. Els senyors síndics saben que poden intervenir quan ho creguin convenient, com les altres vegades.

En primer lloc, té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Boned, per un temps màxim de quinze minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Breument, vull agrair la informació del síndic, la presència també de la resta dels membres de la Sindicatura i simplement, i simplement desitjar que la feina que es va fer per part d'aquesta sindicatura, pugui ser i vagi millorant sistemàticament.

Crec que és una bona notícia la..., una de les primeres aportacions que s'han fet en aquest informe per part del síndic major, que és la presentació telemàtica d'aquests comptes, ha anat millorant, sí bé encara hi ha alguna correcció a fer, el fet que efectivament es vagi millorant tot és bo.

De la mateixa manera que també s'ha reconegut que, si bé s'han anat prenent mesures quant a les recomanacions que es feien en anteriors informes, encara existeixen millores a fer. Sempre ho hem dit, és desitjable que com més es puguin anar aplicant millor als successius pressuposts posteriors als informes de la Sindicatura que es van coneixent, però sí que de fet es veu que efectivament una part d'aquestes recomanacions es van aplicant, crec que és allò que s'ha de fer.

Finalment, per no estendre'm gaire més, crec que potser acabarà sent una bona proposta la darrera part de l'informe que se'ns ha exposat per part del síndic major, que és el de buscar nous sistemes per agilitar la informació del compte general, cosa que permetrà apropar-nos més al dia de l'avaluació de l'informe quant a l'exercici que s'analitza i potser la idea de diferenciar aquest compte general dels apartats que són subvenció i contractació és segurament una bona opció a tenir en compte.

Res més, només agrair aquesta informació i instar el Parlament perquè doni compte a cadascuna de les administracions afectades perquè són elles, i no el Parlament ni el Govern, les que hauran d'acabar aplicant aquelles recomanacions que per part de la Sindicatura se'ls ha fet. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula l'Hble. Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull demanar disculpes per arribar tard, perquè si bé no està bé mai, quan hi ha convidats o institucions que vénen a exposar el seu punt de vista, encara manco.

Dit això, vull agrair una vegada més la tasca de la Sindicatura de Comptes, crec que és important per a les institucions tenir aquesta feina feta, així com al Govern quasi, quasi ja li ve agafant els talons d'un any per l'altre, als consells encara anam una mica retardats, el fet del lliurement telemàtic supòs que ho millorarà i el fet que ha exposat d'aquests treballs específics, per una banda el compte general i l'altre específic sobre contractació i subvencions, crec que poden ajudar molt també a cadascuna d'aquestes institucions, a cadascun dels consells a millorar la seva feina.

Crec que hauríem de reconèixer que els consells són les institucions que ballen entre entitat local i Govern, i a vegades no se sap ben bé quina legislació es pot aplicar o també va... les legislacions també són una mica, de vegades, interpretables i una persona pot interpretar una cosa i una altra, l'altra, però el fet de tenir un any i un altre l'informe de la Sindicatura pot ajudar. I esperam també que els consells tinguin els mitjans suficients per poder ajustar i dur a terme totes aquestes recomanacions que un any i un altre la Sindicatura va fer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps, també per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. No tardaré quinze minuts, sens dubte, però sí que m'agradaria com han fet els meus predecessors felicitar i agrair la feina feta per la Sindicatura. Crec que aquests informes, avui són quatre informes, un per cada illa, són una radiografia bastant acurada del que ha passat als consells insulars, en el cas de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i també de Formentera i, per tant, és una eina que ens ha de servir primer, per anar millorant, crec que les recomanacions, les incidències, tots aquells punts on hi ha unes incidències i les recomanacions per solucionar aquestes incidències, crec que s'haurien d'escoltar més.

Crec que desgraciadament anam repetint any rere any els mateixos problemes. Ara per exemple escoltàvem les subvencions a dit, les subvencions són un percentatge crec que encara massa elevat, estam rallant de pràcticament el 50% a totes les illes, en algunes un poc més, que es donen a dit quan això és un cas excepcional o per exemple que encara tinguem el fet que a Mallorca i a Formentera en aquest cas hagin presentat els comptes tan tard, parlam de quasi un any.

Totes aquestes coses, crec que a poc a poc s'han d'anar millorant i insistint i insistint i fent informes i informes crec que a poc a poc caminarem cap a aquesta línia d'anar, primer, retent els comptes dins els terminis correctes i anar escoltant i aplicant a la vida diària, en aquest cas dels consells, totes les recomanacions que fa la Sindicatura de Comptes.

Per tant, crec que és una feina molt lloable, una feina que a més a més ens ha de servir a tots per millorar i crec s'ha de fer feina en aquesta línia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. No sé si el Sr. Síndic vol la paraula, sí? Iddò, Sr. Mas, té la paraula.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Pere Antoni Mas i Cladera):

Moltes gràcies. Només és per insistir un poc en el que ja he dit fa un moment sobre l'exercici de rendició, etc. Com saben, la setmana passada vàrem presentar l'informe sobre els comptes de la comunitat autònoma 2010, avui hem duit consells insulars 2009, és a dir, hi ha un any de diferència encara que fa temps encara era un poc més i l'anam escurçant.

La intenció evident és posar-nos al dia i aconseguir una cosa, que vagin pràcticament a l'uníson, que vagin conjuntament. No és fàcil perquè als consells..., sol costar bastant més el seu procés de rendició. Ara amb aquesta separació de tractar les subvencions i els contractes, que a més no tenen res a veure amb la comptabilitat, sinó que és una matèria distinta, separadament i només fer informes sobre els comptes i la comptabilitat pensam que accelerarem un poc més, però sempre estam pendents de la primera qüestió, que és que els consells tinguin els comptes retuts en condicions en el temps que toca.

Com han dit, dos consells varen retre pràcticament en deu mesos o un any de retard. És clar, això automàticament ens provoca que si volem treure els quatre informes a la vegada ho hem de retardar, també pot ser que al final acabem fent informes separadament i presentar-los separadament. El que passa és que es perd la perspectiva insular i jo fins ara m'he estimat més sempre dur-los conjuntament perquè sembla que és el mateix nivell per fer-ho.

Un poc semblant ens passa amb els ajuntaments que encara estam veient comptes del 2010 quan els del 2009 els vàrem presentar ara recentment també l'informe agregat, llavors, hem d'intentar aconseguir posar-nos al dia, un poc per dur l'informe més aviat i sobretot perquè s'avesin les institucions a retre'ls perquè una vegada començat a retre'l en condicions, l'any següent ja no sol fallar.

Hem anat veient també que un consell ha aconseguit avançar o fer millores, jo que sé, per exemple en matèria de contractació, d'establir un registre que ho du millor, si ho ha fet un any, l'any següent ja ho tindrà fet; si un consell ha retut en termini un any, l'any següent també ret en termini, és a dir que és una lluita o una feina una mica del dia a dia, d'estar-hi, però que una vegada has aconseguit fer una passa, quasi mai no tornes enrere.

Llavors, el que m'agradaria és que abans de l'estiu que ve ja poguéssim veure aquí el 2010 i haver d'esperar a la tardor de l'any que ve. Això seria l'interessant. El que passa és que en part depèn de nosaltres, que també s'ha de dir que cada vegada amb menys mitjans i menys possibilitats tampoc no podem fer segons què, però també sobretot depèn de l'estat de rendició que, com he dit abans, la qüestió de la rendició telemàtica va molt més bé, però costa l'aprenentatge, etc., i crec que estam un poc en aquesta línia.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies.

II. Debat de l'escrit RGE núm. 6275/12, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es tramet l'Informe 76/2012 sobre les magnituds més significatives dels informes dels comptes generals de la Universitat de les Illes Balears del període 2005-2009.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 6275/12, presentat per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears mitjançant el qual tramet l'Informe 76/2012, sobre les magnituds més significatives dels informes del compte general de la Universitat de les Illes Balears del període 2005-2009.

Té la paraula l'Hble. Sr. Pere Antoni Mas per tal de fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Pere Antoni Mas i Cladera):

Gràcies, Sr. President. L'informe 76 de l'any 2012, sobre les magnituds més significatives dels informes dels comptes generals de la Universitat de les Illes Balears del període 2005-2009 va ser aprovat de manera definitiva pel Consell de la Sindicatura dia 27 de juliol del 2012 i tot seguit es va trametre al Parlament i a la Universitat.

La funció de control extern del sector públic de les Illes Balears atribuïda a la Sindicatura es materialitza no només en informes sobre compliment de les normes comptables i de legalitat, sinó que presenta també un vessant de caire estadístic adreçada a fer públiques determinades dades i recollir de manera ordenada i conjunta informació econòmica financera dels subjectes que integren el sector públic de les Illes.

En aquests casos, més que analitzar la gestió, es tracta d'ordenar i recopilar aquesta informació, mostrar quadres evolutius i extreure'n determinats ràtios i indicadors, però sense valorar actuacions concretes i determinades, com se sol fer als informes pròpiament d'auditoria o fiscalització.

Això és el que succeeix en el cas de l'informe que presentam, basat en la informació que apareixia en els corresponents informes de la Sindicatura sobre els comptes generals dels anys esmentats. Per això, s'han utilitzat les dades que figuraven als informes número 16 de l'any 2007, 23 del 2008, 36 del 2009, 44 del 2010 i 54 del 2011, tots sobre els comptes generals de la Universitat. Així mateix s'ha inclòs a l'informe determinada informació sobre la naturalesa i funcions de la Universitat i alguns indicadors d'interès per tal de completar la visió panoràmica. Per tant, és un treball que recull i agrupa dades d'aquestes fiscalitzacions sense exigir un nou treball de camp, sinó una anàlisi del treball ja realitzat en el seu moment. Com ja he dit, mostra dades més que anàlisi pròpiament dita.

Segons l'article 27 del Reglament de règim interior de la Sindicatura es tracta d'un informe de caràcter específic. El treball abasta la Universitat pròpiament dita i les seves entitats dependents i vinculades.

Passam ja a comentar el contingut del treball. Els he de dir que durant els exercicis a què es refereix, 2005 a 2009, la Universitat va retre els comptes en termini tots els anys excepte l'exercici 2008. El pressupost inicial de la Universitat va passar en aquest període dels 72 milions del 2005 als 92 de l'any 2009, quedant el pressupost definitiu en 91 i 133 milions, respectivament. Els drets reconeguts varen oscil·lar entre els 75 milions i els 101 milions, corresponent el percentatge principal -en tots els moments- a les aportacions públiques, sobretot provinents del sector autonòmic amb una xifra que es mou entre els 53 milions de l'any 2005 i els 73 milions de l'any 2009.

En l'apartat d'execució de despesa, el capítol més important és el de personal que representa una mitjana propera al 60% i que ha experimentat un creixement important amb un total de 1.801 persones al servei de la Universitat en acabar l'any 2009.

Quant al balanç de situació, l'actiu i el passiu han passat de 119 milions a 146 milions, essent durant aquest període l'estat de la tesoreria a final de l'exercici de 20 milions a l'any 2006 i 29 milions a l'any 2009.

Respecte de l'endeutament, la UIB manté una operació de crèdit a llarg termini per import de 2,8 milions d'euros que va començar a amortitzar l'any 2009 i finalitzarà el 2020. A més, té subscrits tres contractes de cessió de drets de crèdit per als edificis Jovellanos i el científicotècnic que representen un passiu de 20 milions d'euros, no reflectits comptablement.

Existeixen també dues bestretes reemborsables efectuades per l'Administració de l'Estat amb un import total de 3'5 milions d'euros. La UIB manté també sis contractes d'arrendaments financers, dels quals tres no estan reflectits al balanç.

El resultat pressupostari ha estat positiu en tots els exercicis, tret del 2008, havent oscil·lat entre els menys 892 milers d'euros d'aquest exercici 2008 i els 5,9 milions de l'any 2009. El romanent de tesoreria ha mantingut una evolució positiva fins als 41 milions de l'exercici 2009.

Seguidament, abans de finalitzar, d'entre els que trobaran a l'informe els exposaré alguns dels indicadors de més interès. Així el número d'alumnes ha passat d'11.864 a 12.322 en els exercicis objecte de l'informe; i el del professorat, equivalent a temps complet, ha passat de 800 professors en l'any 2005 a 876, amb una ràtio d'alumnes/professor que ha baixat de 14,8 a 13,9.

Durant aquest període el nombre d'estudis de primer i segon cicle s'ha mantingut invariable en 37.

La despesa corrent per alumne matriculat ha passat dels 4.397 euros/alumne, que hi havia inicialment, als 5.666 de l'any 2009, mentre que els ingressos per taxes i preus cobrien el 25,5% del cost l'any 2006 i l'any 2009 eren del 22%.

La resta de dades i informacions degudament ordenades es troben en l'informe que és accessible com sempre també en el portal web de la Sindicatura.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam al torn de preguntes i observacions. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Com hem dit en l'anterior informe, volem agrair la informació que se'ns facilita i en aquest cas es tracta d'un informe diferent, un informe especial, no és un informe de fiscalització d'un exercici en concret, sinó que contempla quatre exercicis. Això té avantatges a l'hora d'aprofitar el contingut d'aquests informes i d'aquest en concret, un avantatge que té és que per part de la Universitat es pot fer una comparativa molt clara d'aquest període de quatre exercicis i veure exactament quina és l'evolució de cadascun sense necessitat d'anar un rere l'altre veient quina és aquesta comparativa, es té en un sol informe. Hi ha elements positius, com són els que ens ha exposat de la ràtio alumnes/professor o la despesa per alumne, s'incrementa en aquest darrer cas i la ràtio alumnes/professor es redueix, el que són bones dades.

I jo crec que per part de la Universitat, serà una aportació més que... i a més, també contempla un altre fet i és que el període que s'ha analitzat té dos anys en dues diferents legislatures, en dos diferents governs també el que permet a la Universitat veure-ho des d'una perspectiva diferent en cada cas. Crec que el que correspon és donar-ne trasllat a la Universitat perquè tengui en compte aquest informe, pugui aplicar les recomanacions, pugui estudiar detingudament la comparativa i pugui fer tot allò que serveixi per millorar la gestió del món universitari en les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Com deia l'anterior portaveu, aquest és un informe diferent que crec que ha de ser útil no només a la Universitat i als seus investigadors, sinó a la societat en general perquè ens permet saber amb xifres, encara que aquestes xifres evidentment són interpretables i són un reflex d'una realitat en un moment determinat, però sí que permet saber com està la societat, com evoluciona en certs punts i com s'inverteix o com es treballa en un tema tan important com és la formació del capital humà d'un país en els màxims nivells com és la Universitat i no només la formació, sinó també la investigació, perquè amb aquestes xifres i amb aquest personal també hi ha part important de la tasca que va adreçada a investigació, recerca i innovació, tan necessari per a l'evolució i el benestar de la societat.

Per tant, crec que és una eina important per a la societat, per a la Universitat i per a tots, per als estudiosos actuals i futurs i per saber una mica on som, per també decidir en certa manera els governants cap on volen anar i què convé mantenir i què convé impulsar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Doncs, agrair aquest informe, crec que ens dona una visió bastant significativa del que ha estat aquest període de temps de la Universitat, les grans xifres almenys del que és la UIB. Veim com ha millorat el finançament d'aquesta universitat, veim com augmenta el nombre d'alumnes, veim com augmenta també el nombre de professors, veim també com els ingressos per taxes de cada vegada és menor que el cost que suporten, és a dir, passa d'un 25,25% del cost a un 22%. Jo crec que aquestes xifres ens han de servir per veure què volem de la Universitat, fins on volem que arribi, què podem fer des de la CAIB en aquest cas perquè és qui realment més recursos posa a la Universitat.

És a dir, on podem racionalitzar la Universitat? Jo crec que en aquests moments de crisi econòmica evidentment en el 2009 sí que ja es començava a notar la crisi, però com ara, és a dir, jo crec que en aquests moments 2012 i 2013 crec que seran anys molts durs pressupostàriament per a la CAIB. Jo crec que aquestes xifres ens han de servir per veure on podem racionalitzar, on podem fer que la Universitat no perdi serveis i a la vegada racionalitzi les seves despeses, fins on podem també que els alumnes i les famílies col·laborin un poc més econòmicament per al sosteniment de la Universitat, perquè aquí hi ha molts interrogants oberts i s'ha de veure realment quina universitat volem i quina universitat podem pagar.

Jo crec que ningú no discuteix que Balears té la Universitat de les Illes Balears com un dels referents fonamentals de la formació dels nostres ciutadans i, per tant, ningú no vol que aquesta universitat passi pena, però sí és veritat que en aquests moments hem de racionalitzar tots, també la Sindicatura racionalitza les seves despeses, el Govern, el Parlament, i jo crec que entre tots hem de fer una universitat que sigui viable i que sigui sostenible al llarg del temps.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Pere Antoni Mas, no sé si vol... idè, té la paraula.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Pere Antoni Mas i Cladera):

Sí, gràcies, Sr. President. Només dues paraules per completar un poc la informació que he donat sobre aquest informe. Amb aquest informe de qualque manera tancam un poc un cicle que vàrem obrir amb un informe evolutiu de la magnitud de la comunitat autònoma, un altre que es va fer sobre l'evolució dels consells insulars i ara hem fet aquest de la Universitat. La intenció és repetir aquests tipus d'informes que, com ja he dit abans, bàsicament el que feim és recollir la informació i les dades que tenim dels informes que hem fet cada any posar-los en conjunt i extreure un poc aquesta informació estadística, divulgativa, panoràmica. Evidentment, com més llarg sigui el període i com més comparatives tenguem més interessant pot ser. Aquí agafarem aquest període 2005-2009, altres vegades s'han agafat períodes més llargs en funció de la informació que tenim i també hem de tenir en compte a vegades que no hi hagi hagut un canvi important o bé de normativa o bé de comptabilitat, etcètera perquè sinó ens fa que la informació sigui esbiaixada.

Però en aquest sentit la intenció és continuar fent aquests tipus d'anàlisi que jo crec que precisament serveixen per això, per situar-se un poc, generar una informació per situar-se que no analitza si està bé o mal gestionat, si un contracte s'ha fet bé o incorrectament o si s'ha gastat més o menys sinó simplement donar aquesta informació i posar-la. Moltes vegades, efectivament, com que la veus separada no t'adones de moltes coses fins que no veus l'evolució conjuntament i dius, ara, justament hi ha una dada que era important, però que ens havia passat desapercebuda.

La intenció, com ja els he dit, a més de fer altres tipus d'informes més concrets, etcètera, és també repetir aquestes sèries, diria jo, sobre qualsevol cosa que també ens valen perfectament per a ajuntaments, que encara no hem iniciat aquest cas, però també ens poden servir per a ajuntaments o per a qualsevol altre camps. Sobretot, crec jo, que quan més gran sigui la institució, sigui comunitat sigui consells etc., més útil poden ser aquests tipus d'informacions.

Només dir això que és un punt de partida que varem pensar en el seu moment que valia la pena i que pensam continuar-hi fent feina. Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pere Antoni Mas. No hi ha cap grup que vulgui intervenir. Per tant, per acabar aquest segon punt i acabat el debat agraïm als síndics i a la secretària general les seves explicacions i la seva presència amb nosaltres avui aquí. Anunciam que s'obri un termini de seixanta minuts durant el qual els grups parlamentaris podran presentar davant la Mesa de la comissió propostes de resolució als informes de la sessió d'avui.

Per tant, se suspèn la sessió per un temps de cinc o deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

...establert prèviament, així que Sr. Veramendi, faci el favor de callar i de seure...

(Rialles)

I Sr. Jerez exactament igual. Perquè l'altre dia aquest president va ser molt tranquil, però avui no ho serà tant.

Dit això, passam al debat de les propostes de resolució presentades als informes 72, 73, 74 i 75/2012 del compte general dels consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, corresponents a l'exercici 2009, escrit RGE núm. 6168/12.

Els grups parlamentaris de major a menor, tret del grup parlamentari a què pertany el president del Govern que interindrà en darrer lloc, podran defensar les propostes. Hi ha una proposició de resolució del grup parlamentari. Per tant, Sr. Camps, té la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Tot i que quan veníem, el Sr. Boned m'ha recordat que tradicionalment, almanco amb caràcter verbal, no se solia debatre sobre informes que feien referència a altres institucions, com seria el cas avui dels consells insulars, però jo crec que almanco hem de fer una pinzellada d'aquests informes i més, tenint en compte que són entitats bàsiques finançades per la comunitat autònoma i són entitats, que almanco en tres dels consells insulars, els seus presidents de l'any 2009 són a la cambra com a diputats. Per tant, alguna relació tendran amb aquesta comunitat autònoma i amb aquest parlament.

Dit açò, jo crec que estam davant una radiografia, ho he dit abans, del que varen ser els comptes públics dels consells insulars de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, on es reflecteixen varies qüestions que convé remarcar. Primera, que bàsicament tots els consells insulars, en un 60% aproximadament, estan finançats per la comunitat autònoma. Per tant, depenen en bona part dels recursos provinents de la comunitat autònoma. I per tant, en certa manera quan la comunitat autònoma va bé, tenen recursos i quan va malament, aquests recursos no arriben.

L'any 2009 encara no es van notar les tensions de tresoreria i sí es varen començar a produir l'any 2010 i el 2011, però sí és de remarcar que, quan tu tens uns ingressos que vénen de forma rutinària any rere any, que provenen de la comunitat, que provenen també de l'Estat bàsicament, i tu crees unes despeses que es converteixen en estructurals, quan aquests recursos que venien deixen de venir, tens aquesta despesa estructural i comences a tenir seriosos problemes de viabilitat econòmica d'aquella institució.

Veim com, per exemple, en el cas de Mallorca, d'un pressupost inicial de 494,5 milions, que ja és un 24% superior al de l'any 2008, fins i tot acabam l'any augmentant pràcticament en 90 milions més els crèdits, en certa manera les despeses. Igual passa a Menorca, el pressupost era de 76 milions, era un 13% més que el 2008 i acaba amb 18,2 milions més i un 24% més del que s'havia pressupostat inicialment. O a Eivissa que comença amb 104,2, un 23% més que el 2008 i acaba amb un 44% més del que inicialment estava previst en el pressupost, amb 44,5 milions més. És a dir, l'increment de despesa era una norma habitual a tots els consells insulars, també el de Formentera. El de Formentera també augmenta un 39% sobre el pressupost inicial.

Però a més a més que s'augmenten les despeses, s'augmenta l'endeutament. Mallorca passa de 123 milions a 131 milions. Menorca passa de 25 milions a 29,7 milions. Eivissa, i aquí tenim el seu president, té el creixement més espectacular d'endeutament, passa de 13,4 milions a 21,3 milions. Formentera feia poc que s'havia creat, però té un endeutament viu de 5 milions.

Per tant, tornam reproduir totes les desgràcies que hem viscut a la comunitat autònoma i que són més despesa, més endeutament i tot el que ens ve després, açò ja vindrà l'any 2010, els pròxims informes així ho diran, començarem a tenir impagats, a no poder pagar els proveïdors. Tot açò ve d'una filosofia totalment equivocada i és no fer cas al dèficit, no fer

cas que hem de reduir les despeses als nivells dels ingressos, no podem ... I en el cas dels consells insulars encara té una disculpa perquè els ingressos provenen d'altres administracions, per tant, amb els doblers que tens fas el teu pressupost i les teves despeses, però clar, consolidar despeses amb uns ingressos que no són consolidats, ens du a una situació que ara pateixen els consells insulars de totes illes.

I una altra consideració, i ho he dit abans, el tema de les subvencions. Em diran que tothom ho fa, sí, però que pràcticament més del 50% de les subvencions es donin a dit, sense concurs públic, sense passar per la lliure concurrència quan, i molt bé ho diu la Sindicatura, són casos excepcionals. És a dir, en casos excepcionals es poden donar subvencions concretes a una persona concreta. No podem convertir l'excepcionalitat en la norma habitual que sembla que passava en els consells insulars i com a tònica habitual fins i tot, encara més en el cas d'Eivissa que era d'un 60%, a Eivissa hi ha el 60% de les subvencions donades a dit.

Jo crec que som, i avui matí ho hem dit en el Parlament, davant dos models clarament diferenciats, dos models que he de reconèixer que comunitats autònomes governades pel Partit Popular també ho han fet malament, és a dir, València i Múrcia que avui les han posat d'exemple, és a dir, econòmicament van seguir en la línia de més endeutament, més despesa i impagaments. Per tant, una línia que s'ha demostrat equivocada. El gran avantatge que té el Partit Popular és que hem sabut reconèixer els errors allà on els hem tingut i ara tornam enrera. Aquí, per desgràcia, els partits de l'oposició no només no reconeixen els errors, sinó que continuen demanant més inversions, més despesa, més dèficit. Açò és el que no pot ser, jo crec que hem de fer entre tots una reflexió que per governar, per fer viable aquesta comunitat i, per tant, si és viable la comunitat autònoma, seran viables els consells insulars, el control del dèficit és fonamental, per molt que vostès ens diguin que no. I açò suposa sacrificis per a molta gent, és cert, sacrificis per als ciutadans, però és que si no es fan aquests sacrificis, la viabilitat econòmica de la comunitat autònoma i, per tant, dels consells insulars no té sortida, arriba a la suspensió de pagaments i arribaria a desaparèixer.

Per tant, volia fer aquestes reflexions en veu alta com a resultat d'aquests informes, perquè comprovam com es reproduïen els mateixos errors que hem vist a la comunitat autònoma. Per tant, com deia molt bé avui el vicepresident econòmic, aquesta forma de gestionar sortirà als llibres d'història precisament com a exemple del que no s'ha de fer. Jo crec que hem d'aprendre dels errors, errors que també -repetesc- ha comès el Partit Popular a València i Múrcia i a altres comunitats que també tenen dèficits molt importants, despeses creixents i endeutament, però entre tots hem de dir, aturem açò, reconduïm la situació, facem unes polítiques de restricció i austeritat, perquè en cas contrari el país com a tal, Espanya, no seria viable.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Dels grups parlamentaris en contra. En primer lloc té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Boned per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, ara m'ha posat entre l'espasa i la paret perquè no podem votar en contra de la proposta de resolució perquè diu el que diu i no diu res del que ha dit el Sr. Camps a la seva intervenció, com era previsible. Votarem a favor de la proposta de resolució, però val la pena fer algunes referències a la intervenció del Sr. Camps.

En primer lloc dir-li al Sr. Camps que ja va sent hora que se n'adonin i reconeixin que independentment de quina ha estat l'activitat anterior de determinades persones, els expresidents dels consells l'activitat que tenen avui és la mateixa que vostè i és de diputats. Per tant, aquestes són les obligacions que tenen en aquest moment.

Jo crec que de l'informe d'avui ha quedat molt clar que efectivament el gruix dels ingressos que tenen tots els consells prové de finançament extern i en una bona part correspon a l'aportació que fa el Govern balear. No es tracta que, des del nostre punt de vista, els consells es dediquin a gastar més del que realment tenen, ni endeutar-se pel gust d'endeutar-se. Vostè mateix, Sr. Camps, ha dit una cosa que és certa i és que en moltes ocasions els compromisos adquirits per part de les administracions terceres que han d'aportar els ingressos d'aquests consells, no són reals, o com a mínim no es compleixen els compromisos i no es compleixen com a mínim dins els terminis. I això fa que efectivament els consells es vegin amb greus problemes de gestió.

Parla també de l'increment dels crèdit com a prova que efectivament en una situació complicada, si es comença amb 100 milions de crèdit, s'acaba amb 140, el que significa un increment. Clar, però moltes vegades, el que no es diu és que aquest increment és per mor de la necessitat d'autofinançar-se per part dels consells, a causa de l'incompliment de les altres administracions, entre ells el mateix Govern balear. Això provoca la necessitat dels consells d'acudir a un finançament amb l'únic objectiu, com a mínim, pel que jo conec, de mantenir molt especialment determinades prestacions i determinats serveis fonamentals per a un important sector de la població de cada una de les illes. Jo crec que aquí hi ha la gran diferència.

En aquells moments també es parlava de l'endeutament. Es podia fer un informe detallat sobre la utilització que històricament s'ha fet per part dels diferents governs del consell i amb què s'ha utilitzat aquest endeutament i veuríem que no tots destinaven l'endeutament al mateix. Uns l'utilitzen per a coses essencials, serveis fonamentals, serveis socials, de primera necessitat, sense anar més lluny manteniment de residències, manteniment de prestacions, manteniment de centres de salut, manteniment de moltes coses que no són, si un ho analitza detingudament, funcions específiques dels consells, sinó que són delegades i de vegades són fruit de propostes i compromisos de col·laboració, compromisos que acaben trencant-se i que provoquen que la institució insular s'hagi de fer càrrec íntegrament d'allò que inicialment corresponia als

dos. I veuríem també com en altres casos, l'ús que es fa de l'endeutament res no té a veure en prestacions i necessitats socials, sinó que de vegades més bé són propostes i projectes que tenen o persegueixen uns objectius molt diferents a les necessitats, o a les primeres necessitats, sinó que busquen fons d'enriquiment, però no precisament per a aquells més necessitats, ni per a la majoria de la població de cada una de les illes.

Jo crec, Sr. Camps, que no es tracta de fer una anàlisi partidista o interessada en funció de qui governa en cada moment. Miri, de subvencions i contractacions en podem parlar tot el que faci falta i podem remuntar-nos a tots els informes que vostè vulgui i se'n temerà com vostès tenien exactament, si això ho considerem un problema, el mateix greu problema, el mateix o pitjor; segurament si s'ha d'entrar a fons en analitzar exercicis anteriors al 2009, ens trobaríem en situacions molt més kafkianes de les que es puguin presentar en aquest exercici 2009 i amb adjudicacions de subvencions directes i sense concurs també segurament amb més problemes i amb més possibilitats de rebuig que les figurin en aquest exercici. Fins i tot, cal recordar que alguna d'aquestes propostes de subvenció d'adjudicació directa són objecte de feina d'altres instàncies, com les judicials en alguns casos.

Per tant, Sr. Camps, podem parlar de moltes coses, però el que s'ha de fer jo crec és analitzar detingudament les recomanacions, les incidències que es detallen a l'informe, donar trasllat en els consells perquè tractin d'incorporar-los quan abans millor per millorar la gestió d'aquestes institucions i no buscar ficar el dit dins l'ull quan no correspon i deixar els debats que corresponen, perquè al final vostè s'ha desviat del tema i ha anat al seu discurs que més li agrada, el del control del dèficit i que al final, ja li ho han dit avui, el control del dèficit és necessari, però no és l'única via i per a vostès sí és l'única.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Sra. Mascaró té la paraula per un temps de cinc minuts i si es vol allargar li consentiré que s'allargui dos minuts més, però no li convé.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Parlaré el que trobi que sigui necessari dins el temps reglamentari.

Ja els vaig recordar la setmana passada que estàvem debatent informes de la Sindicatura referents a altres institucions, que per tradició i per acord polític dels grups representants en aquesta cambra, no es debatien mai els informes d'altres institucions, sobretot també per l'autonomia institucional que té cada una de les institucions. El que normalment es feia era donar-se assabentat de l'informe i acordar donar trasllat a la institució. Veig que el Partit Popular va més enllà, ja insta a complir les recomanacions i com que les recomanacions al final no són obligacions legals, són recomanacions, però posant algunes paraules al costat d'unes altres, ja marca la línia de cap on vol anar aquesta proposta de resolució.

Jo no entraré dins l'informe, però dic m'estranya que el Partit Popular vegi que un pressupost inicial s'incrementa, si hi ha més ingressos és normal que s'incorporin els ingressos, això a qualsevol institució. Per tant, és el més lògic, l'estrany seria amagar els doblers. I ha parlat el Sr. Camps de filosofia equivocada. Sincerament jo qui crec que té la filosofia equivocada és el Partit Popular de centrar tot el seu discurs en dos únics punts: dèficit, dèficit, dèficit, com si reduint el dèficit totes les persones que no tenen per donar menjar als seus fills a finals de mes poguessin arribar a menjar, que les persones que no tenen feina en trobin a final de mes, com si l'única fórmula per resoldre tots els problemes d'aquesta terra sigui la reducció del dèficit. Nosaltres no ho compartim. Per tant, jo crec que la filosofia és equivocada en aquest sentit.

I una altra cosa que ja li vaig dir la setmana passada que crec que és equivocada la filosofia del partit que governa és després del dèficit, l'única altra cosa que té a fer, en lloc de resoldre problemes i aportar solucions, és parlar del passat. Com a mínim si dedicassin el 50% a parlar del passat, a burxar, a cercar coses si en troben, parlin del que vulguin, l'altre 50% del temps estaria bé que fos per intentar resoldre els problemes que hi ha i aportacions solucions en positiu.

Per tant, en qüestions de filosofia no ens arribarem a posar d'acord. Són maneres diferents d'entendre el món. Podríem arribar a aconseguir algun acord puntual en alguna cosa, però el Partit Popular realment ho posa molt difícil. I aquesta filosofia del dèficit, dèficit, dèficit i fer por als ciutadans perquè no reclamin no va bé amb nosaltres.

I tornant al punt d'avui, hi donam suport, però ja avisam que una propera vegada demanarem que en lloc d'instar a complir sigui només donar trasllat als consells.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Per tant, entenc...,

Sí, Sr. Boned? Digui.

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President. Si m'ho permet simplement li suggeriria al portaveu del Grup Popular, li faria una proposta de modificació, de transacció a fi, sobretot, que no puguin existir susceptibilitats sobre la invasió de competències entre diferents administracions. Jo suggeriria que on diu "instar els consells insulars a complir les recomanacions", jo li posaria que digués "la Sindicatura de Comptes de les Illes acorda donar trasllat als consells insulars animant-los a incorporar les recomanacions que es contenen".

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, crec que és clar, donar trasllat... no hi ha cap problema?

Queda clar? Vostè també, Sra. Mascaró, hi està d'acord?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, perquè està dins el que jo havia dit a la meva intervenció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, ho farem d'aquesta manera. Supòs que en el darrer paràgraf on posa "presentats per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears dóna trasllat ...

(Remor de veus)

...dóna trasllat i insta o instam els consells insulars a complir les recomanacions..."

(Continua la remor de veus)

Sí, però això és una cosa, Sr. Camps, que no sabia com complicar-nos la vida perquè va i ho ha fet d'aquesta manera. Hi ha altres maneres, però totes tenen el mateix resultat. Dit això, com que s'aprova per unanimitat, ...

Bé, és que al final hem quedat així, en tot cas quedaria així, ho hem resumit encara amb més brevetat: "El Parlament de les Illes Balears es dóna per assabentat del contingut dels informes 72, 73, 74, 75/2012 dels comptes generals dels consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera de l'exercici 2009, respectivament, presentats per la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears i anima els consells insulars a complir les recomanacions que s'hi contenen". D'acord? Ànim i força.

Bé, dit això, no, s'aprova per unanimitat hem dit. S'aprova per unanimitat. A veure, jo havia comentat ja abans d'això que entenia que s'aprojava per unanimitat. D'acord.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bones tardes a tots.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
